

har hidtil i den gældende Lov kun været nævnt eksempelvis. Imidlertid kan der jo opstaa Forhold indenfor et fagligt Omraade, hvor en saadan Adgang ikke er givet, som vil gøre det rimeligt at give Adgang til Oprettelse af Arbejdsløsheds-kasser, og der er derfor ogsaa indsat en Bestemmelse i Lovforslaget, som muliggør dette. Endvidere er der i samme Paragraf aabnet Adgang til Oprettelse af landsomfattende Arbejdsløsheds-kasser, omfattende forskellige Fag; en saadan Adgang har for saa vidt ogsaa hidtil været til Stede, i hvert Fald har det ikke ved den hidtil gældende Lovgivning været umuliggjort, at saadanne Arbejdsløsheds-kasser oprettedes; men nu fastslaas altsaa Adgangen dertil gennem en positiv Bestemmelse.

Om end der her og der i dette Afsnit er mange Ændringer af ikke ringe Betydning, findes dog de væsentligste Ændringer i §§ 13 og 17.

§ 13 indfører en ny Beregningsmaade angaaende Statens og Kommunernes Tilskud til Arbejdsløsheds-kasserne. Hidtil er Tilskuddet, som ærede Medlemmer vil vide, ydet uden Hensyn til, om Kassen omfattede mere eller mindre velstillede Arbejdere. Af det samlede Medlemskontingent, som er ydet, har Stats- og Kommune-tilskuddet været afhængigt, saaledes at Staten betalte 35 pCt. og Kommunen 30 pCt. af Medlemsbidraget. Her foreslaas nu en Graduering af Tilskuddet. Princippet er dette, at det offentlige Tilskud bør staa i Forhold til den Byrde, den enkelte forsikrede maa bære paa Grund af Forsikringen. Denne Byrde er utvivlsomt størst for de daarligst stillede og aftagende, efterhaanden som der bliver Tale om Personer med stigende økonomisk Bæreevne. Det foreslaas derfor i Lovforslaget, at Statstilskuddet skal sættes til 40 pCt. af Medlemsbidraget for saadanne Arbejdsløsheds-kasser, som omfatter Arbejdere med den mindste Aarsfortjeneste, og at Statstilskuddet skal være 10 pCt. af Medlemsbidraget for saadanne Kasser, som omfatter Arbejdere med den største Aarsfortjeneste; mellem disse to Grænser er Trinene saa afsat med Intervaller paa 5 pCt. Aarsfortjenesten, som her tales om, udregnes paa Grundlag af den statistisk opgjorte Aarsløn for de forskellige Fag, naar der er fuld Aarsbeskæftigelse; derfra drages saa den Løn, der er tabt paa Grund af Ledighed. Følgen af dette Princip Gennemførelse bliver altsaa, at stor Løn og ringe Ledighed indenfor et Fag giver lavt Statstilskud til Arbejdsløsheds-kassen, medens lille Løn og stor Ledighed giver stort Tilskud til Kassen; kommende Løn-fald vil altsaa øge Stats-

tilskuddet, medens en øget Beskæftigelsesgrad, som vi jo alle haaber paa skal indtræde, vil formindske Tilskuddet indenfor de forskellige Fag. For Kommune-tilskuddet foreslaas det samme Princip gennemført, dog at dette paa de forskellige Trin med en enkelt Undtagelse ligger 5 pCt. under Statstilskuddet. Den Besparelse, man ved denne Ordning af Tilskudsreglerne kan paaregne, er i Forhold til Aarsudgiften i 1925—26 at ansætte til ca. 1,5 Mill. Kr. Statstilskuddet til Kasserne udgjorde i dette Aar godt 4 Mill. Kr. For 1926—27 kan Besparelsen anslaaes til ca. 950 000 Kr. for Staten, altsaa en væsentlig mindre Besparelse, end der vilde være blevet opnaaet, hvis disse Regler havde haft Lovkraft i 1925—26, hvilket er en ganske naturlig Konsekvens af, at man i 1926—27 har haft en væsentlig større Ledighed end i 1925—26; thi med den større Ledighed gaar den gennemsnitlige Aarsfortjeneste indenfor de forskellige Fag ned, Statstilskuddet vokser, og Besparelsen formindskes. Der vilde i 1926—27 for Kommunerne være opnaaet en Besparelse af lignende Størrelse som for Staten.

Jeg tror, at man ved Gennemførelsen af dette Princip naar til en større Rimelighed ved Fordelingen af Statstilskuddet og de kommunale Tilskud, end der hidtil har været, saa sandt som Statens og Kommunernes Indsats til Løsning af sociale Opgaver bør være afhængig af de Personers økonomiske Forhold, som falder ind under det paagældende sociale Omraade, og hvem Støtte skal ydes.

I Lovforslagets § 17 findes Bestemmelser af omfattende erhvervsmæssig Betydning og tillige Bestemmelser, hvis Ophøjelse til Lov jeg føler mig overbevist om væsentlig vil bidrage til at gøre Kasserne til neutrale Institutioner under Arbejdsstrid og derved paa værdifuld Vis bidrage til at forvandle Antipatien i vide Kredse overfor Arbejdsløshedsunderstøttelsen og Forsikringen til Sympati. Naar en Strejke eller Lockout bryder ud, holdes Arbejdsløsheds-kasserne nu foreløbig aabne, indtil det er konstateret, hvilken Betydning for Beskæftigelsesmulighederne indenfor Faget og indenfor de forskellige Arbejdsløsheds-kasseafdelinger Striden vil faa, og først naar denne Undersøgelse er tilendebragt, kan det afgøres, hvilke Afdelinger af Arbejdsløsheds-kassen indenfor de af Striden berørte Fag der fremdeles kan holdes aabne, og hvilke der maa lukkes. Det er jo en Undersøgelse, som naturligvis tager nogen Tid, maaske ogsaa en Undersøgelse, man ikke fra alle Sider er stærkt interesseret i at søge fremmet. Føl-